

Grondslag

Gelet op de artikelen 2.2, tiende lid, onderdelen **a onder 2°**, d, e, f, g, i, j, l, onder 1° en 4°, m, n, p, 2.8, vierde lid, onderdelen a en b, 7.1, 7.2, tweede lid, 7.8, eerste lid, van de Wet dieren;

Opmerking [HdG1]: De reden voor deze toevoeging aan de grondslag heeft betrekking op de dagelijkse praktijk waarin de veehouder gebruik maakt van de diensten van meerdere dierenartsen en waarmee de verantwoording van het voor handen hebben van (bepaalde) door de dierenarts voorgeschreven en door de veehouder ontvangen dan wel toegepaste diergeneesmiddelen bij de dierhouder ligt.

Artikelen

Artikel I

Het Besluit diergeneeskundigen wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1.1 worden na de definitie van 'analgesie' de volgende definities ingevoegd, luidende:

- *bedrijfsbehandelplan*: een overzicht van aandoeningen en ziektes die voorkomen of waarvan het aannemelijk is dat deze voor kunnen komen bij door een houder gehouden dieren, waarbij is weergegeven op welke wijze de aandoeningen en ziektes worden behandeld;

- *bedrijfsgezondheidsplan*: een plan bestaande uit:

1°. een analyse van de diergezondheidssituatie van door een houder gehouden dieren en van de toepassing van diergeneesmiddelen bij door een houder gehouden dieren;

2°. een overzicht van te treffen maatregelen ter verbetering van de diergezondheidssituatie van door een houder gehouden dieren.

B

In artikel 5.5 vervallen het tweede lid alsmede de aanduiding '1.' voor het eerste lid.

C

Na artikel 5.7 worden de volgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 5.8 Bedrijfsgezondheidsplan en bedrijfsbehandelplan

1. Een dierenarts stelt in bij ministeriële regeling aan te wijzen gevallen in **opdracht van overleg met** de houder van dieren een bedrijfsgezondheidsplan en een bedrijfsbehandelplan op.

2. De dierenarts handelt overeenkomstig het bedrijfsgezondheidsplan en het bedrijfsbehandelplan.

Opmerking [HdG2]: De opdracht van de veehouder is noodzakelijk voor de uitvoering. Dat de partijen vervolgens in overleg het BGP en BBP opstellen is een logisch gevolg

Artikel II

Het Besluit diergeneesmiddelen wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 5.2, vierde lid, vervalt

B

Artikel 5.8, tweede en derde lid, vervallen.

Artikel III

Het Besluit houders van dieren wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1.25 vervallen het tweede lid alsmede de aanduiding '1.' voor het eerste lid.

B

Na artikel 1.26 worden de volgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel ~~5.8~~ 1.27 Melding aangewezen diergeneesmiddelen in register

1. Een ~~houder~~dierenarts doet van ~~deontvangen~~ aflevering of toepassing van bij ministeriële regeling aan te wijzen diergeneesmiddelen in bij ministeriële regeling aan te wijzen gevallen melding in een register dat daartoe door Onze Minister is aangewezen.

2. Tarieven voor een vergoeding die de beheerder van een register in rekening brengt voor het verwerken van een melding als bedoeld in het eerste lid, behoeven de goedkeuring van Onze Minister.

3. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld over:

a. de voorwaarden voor aanwijzing van registers en de gevallen waarin een aanwijzing kan worden ingetrokken, dan wel geschorst;

b. goedkeuring van tarieven en de gevallen waarin een goedkeuring kan worden ingetrokken, dan wel geschorst.

~~Artikel 1.27 Melding aangewezen diergeneesmiddelen in register~~

~~1. Een houder van dieren die bij ministeriële regeling aan te wijzen diergeneesmiddelen ontvangt, doet in bij ministeriële regeling aan te wijzen gevallen~~

Opmerking [HdG3]: •De registers waarin de data over diergeneesmiddelen worden vastgelegd zijn in lijn met de huidige productschap regels sectorale registers en vallen derhalve beter onder het Besluit houders van dieren. Het is daarom logisch om de veehouder bij ministeriële regeling aan te wijzen om melding te (laten) doen in een register van deze diergeneesmiddelen. Dat sluit aan bij de huidige praktijk waarin dierenartsen de registratie verzorgt van de middelen die zij/hij zelf heeft voorgeschreven dan wel afgeleverd.

Opmerking [HdG4]: Deze in het concept opgenomen aanwijzing en verwijzing kan daarmee komen te vervallen wat leidt tot minder regels en verwijzingen.

~~melding in het register waarin zijn dierenarts de melding, bedoeld in artikel 5.8, eerste lid, van het Besluit diergeneeskundigen doet.~~

~~— 2. Artikel 5.8, tweede lid en derde lid, onderdeel b, van het Besluit diergeneeskundigen zijn van overeenkomstige toepassing.~~

Artikel 5.9 1.28 Bedrijfsgezondheidsplan en bedrijfsbehandelplan

1. Een houder van dieren ten aanzien van wiens dieren een bedrijfsgezondheidsplan en een bedrijfsbehandelplan als bedoeld in artikel 5.98, eerste lid, van het Besluit diergeneeskundigen, ~~zijn laat opgestellend~~, handelt overeenkomstig deze plannen.

~~2. Artikel 5.9, derde lid, onderdeel d, van het Besluit diergeneeskundigen is van overeenkomstige toepassing.~~

23. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld over:

- a. de termijn waarbinnen een bedrijfsgezondheidsplan of een bedrijfsbehandelplan wordt opgesteld;
- b. de onderdelen die een bedrijfsgezondheidsplan of een bedrijfsbehandelplan ten minste bevatten;
- c. evaluatie en aanpassing van een bedrijfsgezondheidsplan of een bedrijfsbehandelplan;
- d. administratie van een bedrijfsgezondheidsplan of een bedrijfsbehandelplan.

Opmerking [HdG5]: Het is de verantwoordelijkheid van de veehouder om een BGP en BBP op te laten stellen en deze geeft daartoe opdracht aan de dierenarts. Door die verantwoordelijkheid op één plaats vast te leggen worden extra regels en verwijzingen voorkomen en wordt duidelijk dat de veehouder de adviezen van de dierenarts opvolgt. Deze aanpak ligt in lijn met overige artikelen in het Besluit houders van dieren waar van de dierhouder wordt gevraagd adviezen van de dierenarts op te volgen.

Opmerking [HdG6]: Door het onderbrengen van de verantwoordelijkheid voor het BGP en BBP in het Besluit houders van dieren kan de verwijzing komen te vervallen wat leidt tot minder regels en verwijzingen.

Artikel 5.10 1.29 Maatregelen bij af aangewezen diergeneesmiddelen

1. Indien de hoeveelheid van bij ministeriële regeling aan te wijzen diergeneesmiddelen die ~~aan door een dierenarts aan~~ een houder van dieren is afgeleverd of door deze dierenarts bij de dieren van een houder is toegepast, een bij ministeriële regeling vast te stellen hoeveelheid overschrijdt, stelt de ~~houder dierenarts~~ in overleg met de ~~dierenarts houder~~ maatregelen vast teneinde het gebruik van deze diergeneesmiddelen te verminderen.

2. De regels, bedoeld in het eerste lid, hebben betrekking op:

- a. de aard van de maatregelen die worden vastgesteld;
- b. de gevallen waarin maatregelen worden vastgesteld;
- c. de termijn waarbinnen de maatregelen worden getroffen;
- d. evaluatie van de maatregelen;
- e. administratie van de maatregelen.

Opmerking [HdG7]: Het betreft in lijn met de productschapsregels de aanwijzing van diergeneesmiddelen die mogen afgeleverd dan wel toegepast op veehouderijbedrijven. Het is vervolgens de houder die de opdracht geeft aan de dierenarts om in overleg een BGP en BBP op te stellen met het doel het gebruik te verminderen door het opvolgen van de adviezen.

Artikel 1.29 Maatregelen bij aangewezen diergeneesmiddelen

~~1. Een houder van dieren treft de maatregelen, bedoeld in artikel 5.10, eerste lid, van het Besluit diergeneeskundigen die door de dierenarts in overleg met hem zijn vastgesteld.~~

~~— 2. Artikel 5.10, tweede lid, onderdelen c en e, van het Besluit diergeneeskundigen zijn van overeenkomstige toepassing.~~

Opmerking [HdG8]: Door aanwijzing onder te brengen in het Besluit houders van dieren kan de in het concept opgenomen aanwijzing en verwijzing komen te vervallen wat leidt tot minder regels en verwijzingen

Toelichting

Door het Productschap Vee en Vlees en het Productschap Pluimvee en Eieren zijn in autonomie regels gesteld over het gebruik van antibiotica in de sectoren pluimvee, runderen, vleeskalveren en varkens. Met deze regelgeving wordt beoogd te komen tot een vermindering van het gebruik van antibiotica en een meer zorgvuldige toepassing van deze middelen. Dit is noodzakelijk omdat overmatig en onzorgvuldig gebruik van antibiotica in de veehouderij eraan bijdraagt dat steeds meer bacteriën voor steeds meer antibiotica ongevoelig worden en dit gebruik hiermee een toenemend risico voor de volks- en diergezondheid vormt. Voornoemde regelgeving van de productschappen is daarom aangemerkt als een publieke taak en wordt aldus overgenomen (Kamerstukken II, 2012/13, 32 615, nr. 8).

De verordeningen van de productschappen bevatten meerdere maatregelen die gericht zijn op de vermindering van het gebruik van antibiotica en een meer zorgvuldige toepassing daarvan. Dit betreft ten eerste de verplichting [van de veehouder](#) om het gebruik van antibiotica op een bedrijf in een databank te registreren. De in de databank opgenomen gegevens worden omgerekend tot een dierdagdosering per jaar. De dierdagdosering per jaar is het gemiddelde aantal dagen waaraan een dier op het bedrijf van een dierhouder gedurende een bepaald jaar is blootgesteld aan antibiotica. Met registratie en omrekening van het totale gebruik tot dierdagdosering per jaar, wordt het gebruik van antibiotica op het bedrijf inzichtelijk voor de veehouder en zijn dierenarts. Zij kunnen dit gebruik vergelijken met het gemiddelde gebruik in de betreffende sector in Nederland. Constatering van afwijkend gebruik vormt voor dierenarts en dierhouder een stimulans om te bezien hoe het gebruik van antibiotica beperkt kan worden.

In de Wet opheffing bedrijfslichamen, welke wet voorziet in de formele opheffing van de product- en bedrijfsschappen en de basis legt voor de overname van de resterende publieke taken, is onder andere een wijziging van de Wet dieren opgenomen teneinde voornoemde regels over registratie van het gebruik van antibiotica over te kunnen nemen. Zoals uiteengezet in de memorie van toelichting bij de Wet opheffing bedrijfslichamen, is er voor gekozen om een verplichting te creëren op grond waarvan gegevens omtrent leveringen van antibiotica worden gemeld in één of meerdere (daartoe door de Minister van Economische Zaken aan te wijzen) databanken, waarbij gebruik wordt gemaakt van de artikelen 7.1 en 7.2, tweede lid, van de Wet dieren (Kamerstukken II, 2013-2014, 33 910, nr. 3, p. 25). Hiertoe wordt in artikel [1.27 5-8](#), eerste lid, van het Besluit [houders van dieren](#) [diergeneeskundigen](#) opgenomen dat de [houder](#) [dierenarts](#) van [ontvangende](#) aflevering en toepassing van diergeneesmiddelen melding doet in een door de Minister van Economische Zaken aan te wijzen register. ~~In artikel 1.27, eerste lid, van het Besluit houders van dieren is opgenomen dat ook de dierhouder een plicht tot melding in dit register heeft.~~ De reden om ~~zowel de dierenarts als~~ de dierhouder te verplichten bepaalde gegevens te registreren is erin gelegen dat ~~deze dierenarts~~ beschikt over gegevens omtrent de hoeveelheid

Opmerking [HdG9]: De toevoeging verduidelijkt de grondslag waarop de productschap regels zijn gebaseerd en verklaart de logica achter de aanpassing van het oorspronkelijke concept van 6 juni 2014

[ontvangen afgeleverde](#) of toegepaste diergeneesmiddelen [én](#), ~~terwijl de houder beschikt overde~~ gegevens omtrent de dieren op zijn bedrijf. In een ministeriële regeling wordt geregeld in welke gevallen en bij de ontvangst van welke diergeneesmiddelen melding gedaan moet worden. Nadere regels over (aanwijzing van) het register waarin melding wordt gedaan, zullen eveneens bij ministeriële regeling worden gesteld.

Het is de verwachting dat de beheerders van de registers waarin de leveringen van antibiotica thans al worden geregistreerd, een verzoek tot aanwijzing als register zullen indienen. Het gaat dan om een beperkt aantal registers. In verschillende sectoren is momenteel slechts één register waarin het antibioticagebruik geregistreerd kan worden. De beheerders van de aangewezen registers zullen bij de dierhouders die gegevens aan het register melden, vergoedingen in rekening brengen voor het verwerken van deze meldingen. Omdat er naar verwachting slechts enkele verzoeken tot aanwijzing van registers zullen worden gedaan (waarbij in verschillende sectoren slechts één), is de verwachting dat er weinig tot geen marktwerking tussen de registers zal zijn. Teneinde te kunnen borgen dat de vergoedingen die door de beheerders van de registers in rekening worden gebracht toch marktconform zijn, wordt met gebruikmaking van artikel 7.1 van de Wet dieren, bepaald dat deze vergoedingen de goedkeuring van de Minister van Economische Zaken behoeven.

Een tweede onderdeel van de productschapsverordeningen betreft de verplichting [van de veehouder](#) tot het opstellen van een bedrijfsgezondheidsplan en een bedrijfsbehandelplan. Een bedrijfsgezondheidsplan is een plan waarin de diergezondheidssituatie van de dieren op het bedrijf en de toepassing van diergeneesmiddelen wordt beschreven en waarin ook maatregelen worden beschreven die worden getroffen om de diergezondheidssituatie te verbeteren. Beoogd wordt de toepassing van antibiotica op een bedrijf te verminderen door verbetering van de diergezondheidssituatie. Het bedrijfsbehandelplan is een overzicht van aandoeningen en ziektes die voorkomen of waarvan aannemelijk is dat deze voor kunnen komen bij door een houder gehouden dieren, waarbij is weergegeven op welke wijze de aandoeningen en ziektes worden behandeld. Dit is dus een bedrijfsspecifiek plan dat de houder de mogelijkheid geeft eenvoudig te zien met welk middel een bepaalde aandoening behandeld wordt en hoe deze behandeling uitgevoerd moet worden. Hiertoe worden onder andere dosering, behandelduur en wachttijd van de betreffende diergeneesmiddelen in dit plan opgenomen. De beide plannen worden [in opdracht van de veehouder](#) door de dierenarts opgesteld ~~in overleg met de houder~~. Dierenarts en houder moeten zich beide aan de plannen houden. Dit is opgenomen in de artikelen 5.98 van het Besluit diergeneeskundigen en artikel 1.28 van het Besluit houders van dieren. Bij ministeriële regeling zal overigens nader worden geregeld in welke gevallen deze plannen vereist zijn en zal een nadere invulling worden gegeven aan deze plannen.

Opmerking [HdG10]: De veehouder is de enige die weet wat, door wie voor welke dieren is voorgeschreven, voor toepassing is ontvangen dan wel is toegepast. Bovendien beschikt de veehouder over de gegevens van aantallen dieren op het bedrijf. In de dagelijkse praktijk maakt de veehouder gebruik van de diensten van meerdere dierenartsen en is het derhalve de veehouder die weet wat aan welke dieren is toegediend en draagt daarvoor ook de verantwoordelijkheid.

De productschapsverordeningen ook de zogenoemde “aanpak veelgebruikers”. Deze aanpak houdt in dat wanneer er op een bedrijf meer antibiotica wordt ingezet dan hiertoe vastgestelde normen voor verantwoord gebruik van antibiotica, maatregelen moeten worden getroffen om dit gebruik te verminderen. Het gaat dan om het evalueren van de oorzaken van het hoge antibioticagebruik. Wanneer bekend is welk middel dat is toegepast voor welke aandoeningen het hoge antibioticagebruik veroorzaakt, kan bezien worden welke maatregelen getroffen kunnen worden om te voorkomen dat dit middel in deze mate moet worden toegepast. Het is vervolgens aan de dierhouder en arts om in overleg met de dierenarts houder maatregelen vast te stellen om dit hoge gebruik te verminderen. Dit kunnen bijvoorbeeld managementmaatregelen, de inzet van preventieve maatregelen zoals vaccinatie betreffen of andere maatregelen betreffen die gericht zijn op het verbeteren van de algehele diergezondheid waardoor de noodzaak tot toepassing van antibiotica verminderd. Ook deze aanpak wordt overgenomen.

In artikel 5.101.30, eerste lid, van het Besluit diergeneeskundigen-houders van dieren is hiertoe opgenomen dat de dierhouder en arts in overleg met de dierenarts houder maatregelen vaststelt wanneer het gebruik van diergeneesmiddelen een bepaalde hoeveelheid overschrijdt. Bij ministeriële regeling zal bepaald worden om welke diergeneesmiddelen het gaat en bij welke hoeveelheid gebruik deze maatregelen getroffen moeten worden. Ook zullen de te nemen maatregelen nader worden gedefinieerd. De dierhouder is overigens gehouden deze maatregelen uit te voeren. Dit is opgenomen in artikel 1.298, eerste lid, van het Besluit houders van dieren.

Tot slot worden enkele technische wijzigingen doorgevoerd in het Besluit houders van dieren, het Besluit diergeneeskundigen en het Besluit diergeneesmiddelen. In de Wet dieren was voorzien in een mogelijkheid om registratie van diergeneesmiddelen plaats te laten vinden in een centraal registratiesysteem. Met de Wet opheffing bedrijfslichamen komt deze mogelijkheid te vervallen omdat de registratieverplichting van de ontvangst van antibiotica wordt gerealiseerd met behulp van de artikelen 7.1 en 7.2, tweede lid, van de Wet dieren. Verwijzingen in voornoemde besluiten naar dit centrale registratiesysteem vervallen.

Opmerking [HdG11]: De verantwoordelijkheid voor het nemen van actie ligt bij de veehouder die daartoe opdracht verstrekt aan de dierenarts